

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขหนึ่งร้อยหกสิบห้า

การเปิดเผยฝันพรหมแห่งคำพยากรณ์: จากอเล็กซานเดอร์มหาราชสู่โรมยุคปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2024-03-29

บัดนี้เราจะพิจารณาประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นภายหลังการสิ้นพระชนม์อย่างกะทันหันของอเล็กซานเดอร์มหาราช ซึ่งเป็นภาพแทนของช่วงเวลาตั้งแต่ปี 538 จนถึงวาระสุดท้ายในปี 1798.

และเมื่อเขาจะลุกขึ้น อาณาจักรของเขาจะถูกหักเสียด และจะถูกแบ่งไปตามลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์; และจะไม่ตกแก่เชื้อสายของเขา ทั้งจะไม่เป็นไปตามอำนาจปกครองซึ่งเขาได้ปกครองอยู่: เพราะอาณาจักรของเขาจะถูกถอนขึ้น แม้เพื่อผู้อื่นนอกเหนือจากเหล่านั้น และกษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้มแข็ง และเจ้าผู้ครองคนหนึ่งของเขาด้วย; และผู้นั้นจะเข้มแข็งเหนือเขา และมีอำนาจปกครอง; อำนาจปกครองของผู้นั้นจะเป็นอำนาจปกครองอันยิ่งใหญ่ และเมื่อสิ้นปีทั้งหลายแล้ว เขาทั้งสองจะเข้าร่วมกัน; เพราะพระราชธิดาของกษัตริย์แห่งทิศใต้จะมาอยู่กับกษัตริย์แห่งทิศเหนือเพื่อกระทำพันธสัญญา: แต่นางจะไม่รักษากำลังแห่งแขนไว้ได้; ทั้งเขาจะไม่ยืนมั่น หรือแขนของเขาก็เช่นกัน: แต่นางจะถูกมอบไว้ ทั้งบรรดาผู้ที่นำเธอมา และผู้ที่ให้กำเนิดเธอ และผู้ที่เสริมกำลังเธอ ในกาลเหล่านั้น แต่จากกิ่งหนึ่งแห่งรากของนาง จะมีผู้หนึ่งลุกขึ้นแทนที่เธอ ผู้ซึ่งจะมาพร้อมกับกองทัพ และจะเข้าไปในป้อมปราการของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ และจะกระทำการต่อพวกเขา และจะมีชัยชนะ: และจะนำพระของเขาทั้งหลายไปเป็นเชลยยังอียิปต์ด้วย พร้อมทั้งเจ้านายทั้งหลายของเขา และภาชนะล้ำค่าทั้งหลายของเขาที่เป็นเงินและทอง; และผู้นั้นจะดำรงอยู่ต่อไปอีกหลายปีกว่ากษัตริย์แห่งทิศเหนือ ดังนั้นกษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้าไปในอาณาจักรของตน และจะกลับไปยังแผ่นดินของตนเอง ดาเนียล 11:4-9.

ในที่สุด ภายหลังจากที่อาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราชถูกทำให้แตกออก บรรดาผู้ที่ต่อสู้แย่งชิงอำนาจเหนืออาณาจักรเดิมนั้นก็เสื่อมลงจนเหลือเป็นสองราชอาณาจักรหลัก ราชอาณาจักรหนึ่งครอบครองดินแดนทางใต้ของอดีตจักรวรรดิของอเล็กซานเดอร์ และอีกราชอาณาจักรหนึ่งครอบครองดินแดนทางเหนือ นับจากจุดนั้นเป็นต้นมา ในเรื่องเล่าเชิงพยากรณ์ ทั้งสองจึงถูกระบุเรียกอย่างเรียบง่ายว่า กษัตริย์ฝ่ายใต้ และกษัตริย์ฝ่ายเหนือ เมื่อการต่อสู้เพื่อครอบงำโลกดำเนินมาถึงจุดที่ถูกพรรณนาไว้เพียงระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือกับกษัตริย์ฝ่ายใต้เท่านั้น สัญลักษณ์ของสองราชอาณาจักรนั้นก็ยังคงดำเนินต่อไปตลอดทั้งบทนี้

ในข้อห้า กษัตริย์ฝ่ายใต้ได้รับการสถาปนาขึ้น และทรงเข้มแข็ง แต่กษัตริย์ฝ่ายเหนือก็ทรงเข้มแข็งเช่นกัน และอาณาจักรของพระองค์ใหญ่กว่า จากนั้นในข้อหก กษัตริย์ฝ่ายใต้ทรงเสนอพันธมิตรกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ สนธิสัญญาสันติภาพนั้นได้รับการยืนยันโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ทรงยกพระราชธิดาของพระองค์ให้แก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือ เพื่อให้กษัตริย์ฝ่ายเหนือทรงอภิเษกสมรสกับพระนาง และรับรองพันธมิตรของทั้งสองด้วยสายสัมพันธ์ทางครอบครัว กษัตริย์ฝ่ายเหนือทรงเห็นชอบ จึงทรงละพระมเหสีของพระองค์เสีย และทรงอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงจากฝ่ายใต้ และพันธมิตรนั้นก็ได้เริ่มต้นขึ้น

ในที่สุดเจ้าหญิงฝ่ายใต้ก็ทรงให้กำเนิดพระโอรส แต่ท้ายที่สุดกษัตริย์ฝ่ายเหนือก็ทรงเปื้อนพระมเหสีองค์ใหม่ของพระองค์ จึงทรงกันพระนางออกไป

ตั้งที่พระองค์เคยทรงกระทำกับพระมเหสีองค์แรกของพระองค์ แล้วทรงรับพระมเหสีองค์แรกกลับคืนมา แต่ทันทีที่พระมเหสีเดิมได้รับการสถาปนากลับคืนและมีโอกาส พระนางก็ทรงปลงพระชนม์กษัตริย์ฝ่ายเหนือ เจ้าสาวฝ่ายใต้ พระโอรสของพระนาง และคณะผู้ติดตามชาวอียิปต์ทั้งหมดของพระนาง การที่พระมเหสีเดิมทรงปลงพระชนม์เจ้าหญิงฝ่ายใต้และพระโอรสของพระนาง ได้กระตุ้นความกริ้วอย่างยิ่งแก่ครอบครัวของเจ้าหญิงฝ่ายใต้ และพี่น้องชายคนหนึ่งของพระนางก็ทรงยกกองทัพขึ้นและเข้าตีอาณาจักรฝ่ายเหนือ

กองทัพฝ่ายใต้มีชัยเหนือกษัตริย์ฝ่ายเหนือ และภรรยาคนแรกผู้ซึ่งได้สังหารกษัตริย์ฝ่ายเหนือ พร้อมทั้งเจ้าสาวชาวใต้และบุตรของเขา ก็ถูกประหารชีวิตในเวลาต่อมา แล้วบุตรชายของภรรยาคนแรกนั้น ซึ่งได้รับการสถาปนาให้เป็นกษัตริย์ผู้ครอบครองฝ่ายเหนือเมื่อบิดาของตนสิ้นพระชนม์ ถูกกษัตริย์ฝ่ายใต้จับเป็นเชลยและนำกลับไปยังอียิปต์ พร้อมด้วยศิลปวัตถุและรูปเคารพบางอย่างของอียิปต์ซึ่งอาณาจักรฝ่ายเหนือได้รับไปจากอาณาจักรฝ่ายใต้ในการศึกครั้งก่อน ๆ ครั้นเมื่ออยู่ในอียิปต์แล้ว กษัตริย์ฝ่ายเหนือซึ่งถูกจับเป็นเชลยนั้นก็ตกจากหลังม้าและสิ้นชีวิต Uriah Smith ระบุประวัติศาสตร์ไว้ดังนี้ |

“ข้อ 6 และเมื่อสิ้นปีทั้งหลายเหล่านั้น เขาทั้งหลายจะเข้าร่วมกัน; เพราะธิดาของกษัตริย์ฝ่ายใต้จะมายังกษัตริย์ฝ่ายเหนือเพื่อทำข้อตกลง: แต่นางจะมีได้รักษาอำนาจแห่งแขนไว้; และเขาจะไม่ยินยอม ทั้งเขาและแขนของเขาด้วย; แต่นางจะถูกมอบไว้ ทั้งผู้ที่นำพานางมา และผู้ที่ให้กำเนิดนาง และผู้ที่เสริมกำลังนางในกาลเวลาเหล่านี้”

“มีสงครามเกิดขึ้นบ่อยครั้งระหว่างกษัตริย์แห่งอียิปต์และซีเรีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเช่นนั้น ในสมัยของปโตเลมี ฟิลาเดลฟัส กษัตริย์องค์ที่สองแห่งอียิปต์ และอันติโอคัส ซีออส กษัตริย์องค์ที่สามแห่งซีเรีย ในที่สุดทั้งสองได้ตกลงทำสันติภาพกัน โดยมีเงื่อนไขว่าอันติโอคัส ซีออสจะต้องละทิ้งภรรยาคนเดิมของตน คือเลาดิเช และบุตรชายทั้งสองของนาง และจะต้องอภิเษกสมรสกับเบเรนิเช ธิดาของปโตเลมี ฟิลาเดลฟัส ดังนั้น ปโตเลมีจึงนำธิดาของตนไปให้อันติโอคัส พร้อมทั้งมอบสินเดิมอันมหาศาลแก่เธอด้วย”

“แต่นางจะไม่คงไว้ซึ่งอำนาจแห่งแขน’ กล่าวคือ ผลประโยชน์และอำนาจของนางที่มีต่อ Antiochus และก็เป็นไปดังนั้นจริง; เพราะไม่นานหลังจากนั้น ในห้วงแห่งความรักชั่ววูบ Antiochus ได้นำภรรยาคนเดิมของตนคือ Laodice พร้อมทั้งบุตรของนางกลับเข้าสู่ราชสำนักอีกครั้ง แล้วคำพยากรณ์จึงกล่าวว่า ‘ทั้งเขา [Antiochus] จะไม่ตั้งมั่นอยู่ และวงแขนของเขา’ หรือเชื้อสายของเขา Laodice เมื่อได้รับการคืนสู่ความโปรดปรานและอำนาจแล้ว ก็หวาดกลัวว่า ด้วยอุปนิสัยอันแปรปรวนของเขา Antiochus อาจทำให้นางเสื่อมพระเกียรติอีก และเรียก Berenice กลับมา; และเมื่อเห็นว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากความตายของเขาที่จะเป็นหลักประกันอันได้ผลต่อเหตุการณ์เช่นนั้น นางจึงเป็นเหตุให้เขาถูกวางยาพิษไม่นานหลังจากนั้น อีกทั้งเชื้อสายของเขาโดย Berenice ก็มีได้สืบราชอาณาจักรต่อจากเขา; เพราะ Laodice ได้จัดการกิจการต่าง ๆ ไว้อย่างรอบคอบเพื่อให้บัลลังก์ตกแก่บุตรชายคนโตของนาง คือ Seleucus Callinicus.”

“แต่ความมอธรรมเช่นนั้นย่อมไม่อาจคงอยู่โดยปราศจากการลงโทษได้นาน ตั้งที่คำพยากรณ์ได้ทำนายไว้ต่อไป และตั้งที่ประวัติศาสตร์ในเวลาต่อมาได้พิสูจน์แล้ว”

“ข้อ 7 แต่จากกิ่งหนึ่งแห่งรากของนาง จะมีผู้หนึ่งลุกขึ้นมาแทนที่เธอ ผู้ซึ่งจะยกทัพมา และจะเข้าไปยังป้อมปราการของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ และจะกระทำการต่อสู้กับเขาทั้งหลาย และจะมีชัยชนะ 8 และจะกวาดต้อนพระของเขทั้งหลายไปเป็นเชลยยังอียิปต์ พร้อมทั้งเจ้านายของเขา และภษณะอันมีค่าของเขาที่ทำด้วยเงินและทองคำ และเขาจะดำรงอยู่ต่อไปอีกหลายปีกว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือ 9

แล้วกษัตริย์ฝ่ายใต้จะเข้าไปในราชอาณาจักรของตน และจะกลับไปยังแผ่นดินของตนเอง”

“กึ่งหนึ่งซึ่งมาจากรากเดียวกันกับเบเรนิซผู้นี้ คือพี่ชายของนาง คือปโตเลมี เออเออร์เกเตส ท่านที่ที่เขาได้สืบราชสมบัติต่อจากพระบิดาของตน คือปโตเลมี ฟิลาเดลฟัส ในอาณาจักรอียิปต์ เขาก็ลุกใหม่ด้วยความปรารถนาที่จะแก้แค้นแทนการตายของเบเรนิซ น้องสาวของตน จึงระดมกองทัพมาและยกทัพเข้ารุกรานดินแดนของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ คือเซลุคัส คัลลินิกัส ผู้ทรงครอบครองซีเรียร่วมกับพระมารดาของตนคือลาโอติซี และเขาก็มีชัยเหนือพวกเขา ถึงขั้นพิชิตซีเรีย คิลิเคีย ดินแดนตอนบนพากโน้นของแม่น้ำยูเฟรทีส และเกือบทั่วทั้งเอเชีย แต่เมื่อได้ยิวว่าเกิดการกบฏขึ้นในอียิปต์ ซึ่งจำต้องให้เขากลับบ้านเมือง เขาจึงปล้นสะดมราชอาณาจักรของเซลุคัส ได้เงินสี่หมื่นตะลันต์ ภาชนะอันมีค่า และรูปเคารพของบรรดาพระสองพันห้าร้อยองค์ ในบรรดาสิ่งเหล่านี้มีรูปเคารพที่กัมปีซิสเคียบไปจากอียิปต์และขนไปยังเปอร์เซียมาก่อน ชาวอียิปต์ซึ่งห่มเทศนแก่การนับถือรูปเคารพโดยสิ้นเชิง จึงถวายพระนามแก่ปโตเลมีว่า เออเออร์เกเตส หรือ “ผู้ทรงอุปการคุณ” เพื่อเป็นการถวายเกียรติให้เขาได้ทรงนำบรรดาพระของพวกเขามาซึ่งถูกกวาดต้อนไปกลับคืนมาอีกครั้งหลังจากผ่านไปหลายปี”

“ตามที่ปิชอบนิวตันกล่าว นี่คือบันทึกของเจอโรม ซึ่งคัดมาจากนักประวัติศาสตร์โบราณ แต่เขากล่าวว่ายังมีผู้ประพันธ์ที่งานเขียนยังคงหลงเหลืออยู่ซึ่งยืนยันรายละเอียดหลายประการเดียวกันนั้นด้วย อับเปียนแจ้งแก่เราว่า หลังจากเลาติซีได้สังหารอันโทไอคัส และต่อจากนั้นทั้งเบเรนิสและบุตรของนางแล้ว ปโตเลมี ไอรอสของฟิลาเดลฟัส เพื่อแก้แค้นการฆาตกรรมเหล่านั้น ได้ยกทัพบุกซีเรีย สังหารเลาติซี และรุกรบไปไกลถึงบาบิโลน จากโพลีบิอัส เราทราบว่ ปโตเลมี ผู้มีสมญานามว่าเออเออร์เกเตส เมื่อเดือดดาลอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติอันโหดร้ายที่มีต่อเบเรนิสน้องสาวของตน ก็ได้ยกกองทัพเข้าสู่ซีเรีย และยึดเมืองเซลุเซีย ซึ่งต่อมาถูกกองทหารรักษาการณ์ของกษัตริย์แห่งอียิปต์ครอบครองอยู่เป็นเวลาหลายปี ดังนั้นเขาจึงได้เข้าไปในป้อมปราการของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ โพลยาเอเนสยืนยันว่ ปโตเลมีได้ทำตนให้เป็นเจ้าเหนือดินแดนทั้งหมดตั้งแต่ภูเขาทอรัสไกลไปจนถึงอินเดีย โดยปราศจากสงครามหรือการรบ แต่เขากลับระบุนิดโดยยกให้เป็นผลงานของบิดาแทนที่จะเป็นของบุตร จัสตินยืนยันว่ หากปโตเลมีมิได้ถูกเรียกกลับไปยังอียิปต์เพราะการก่อความไม่สงบภายใน เขาคงได้ครอบครองอาณาจักรทั้งหมดของเซลุคัส กษัตริย์แห่งทิศใต้จึงได้เข้ามาในอำนาจปกครองของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ และกลับไปยังแผ่นดินของตนเอง ดังที่ผู้พยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าไว้ และเขายังมีชีวิตยืนยาวกว่ากษัตริย์แห่งทิศเหนืออีกหลายปีด้วย เพราะเซลุคัส คัลลินิกัสสิ้นชีวิตในระหว่างการสู้รบ จากการตกม้าของตน และปโตเลมี เออเออร์เกเตสมีชีวิตอยู่ต่อจากเขากี่สิบหรือห้าปี” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 250–252.

ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของกรุงโรม และดังนั้นของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ คือ เพื่อจะได้รับการสถาปนาขึ้นบนราชบัลลังก์ จะต้องพิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการ กษัตริย์องค์แรกแห่งทิศเหนือภายหลังอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์แตกสลายนั้น ได้รับการสถาปนาโดยเซลุคัส นิกาเตอร์ ผู้ซึ่งได้เคยรับใช้เป็นแม่ทัพให้แก่ปโตเลมี (กษัตริย์แห่งทิศใต้) อยู่ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ระหว่างปี 316 ถึง 312 ก่อน ค.ศ. ข้อห่ากล่าวถึงข้อเท็จจริงนี้เมื่อระบุว่า “And the king of the south shall be strong, and one of his princes; and he shall be strong above him.” ปโตเลมีเป็นกษัตริย์แห่งทิศใต้ และเขามีแม่ทัพคนหนึ่ง (one of his princes) ซึ่งถูกกำหนดไว้ให้เข้มแข็งยิ่งกว่าปโตเลมี และวลีสสุดท้ายของข้อห่ากล่าวว่ “and have dominion; his dominion shall be a great dominion.” แม่ทัพของปโตเลมีคือเซลุคัส จะกลายเป็นกษัตริย์องค์แรกแห่งทิศเหนือ แต่เพื่อที่เซลุคัสจะได้เป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือ

เขาจะต้องแยกตัวออกจากกษัตริย์ฝ่ายใต้ และหลังจากนั้นพิชิตเขตภูมิภาคสามแห่ง

ดินแดนแรกที่เชลวักพิชิตได้คือทางตะวันออกในปี 301 ก่อนคริสตกาล จากนั้นเขาได้พิชิตทางตะวันตก (ซึ่งเคยอยู่ในครอบครองของผู้สืบทอดของแคสแซนเดอร์) ในปี 286 ก่อนคริสตกาล และต่อมาเขาได้ครอบครองดินแดนที่สามของตนทางทิศเหนือ เมื่อเขาพิชิตลิซิมาคัสได้ในปี 281 ก่อนคริสตกาล กษัตริย์แห่งทิศเหนือจึงได้รับการสถาปนาขึ้นบนราชบัลลังก์ในปี 281 ก่อนคริสตกาล

สนธิสัญญาสันติภาพซึ่งได้มีขึ้นในเวลาต่อมา กับกษัตริย์ฝ่ายใต้นั้นเกิดขึ้นในปี 252 ก่อนคริสตกาล หกปีต่อมาในปี 246 ก่อนคริสตกาล เบเรนิเซ (เจ้าหญิงฝ่ายใต้) บุตรชายของนาง และบรรดาผู้ติดตามทั้งหมดของนางถูกประหารชีวิต หลังจากนั้นกษัตริย์ฝ่ายใต้ได้จับเชลวัก คัลลินิคัส บุตรชายของเลาดีเซ และพาเขากลับไปยังอียิปต์ด้วยกันกับตน ซึ่งที่นั่นเขาเสียชีวิตโดยตกจากหลังม้า รัชสมัยของกษัตริย์องค์แรกแห่งฝ่ายเหนือกินเวลาตั้งแต่ปี 281 ก่อนคริสตกาลจนถึงปี 246 ก่อนคริสตกาล ซึ่งเท่ากับสามสิบห้าปี

กษัตริย์องค์แรกแห่งฝ่ายเหนือในบทรหัส

ได้พิชิตอุปสรรคทางภูมิภาคสามประการเพื่อจะได้รับการสถาปนาขึ้นบนพระที่นั่ง ฝ่ายโรมนอกศาสนาก็ได้พิชิตอุปสรรคทางภูมิภาคสามประการเช่นกันเพื่อจะได้รับการสถาปนาขึ้นบนพระที่นั่ง [ดู ดาเนียล 8:9] และโรมสันตะปาปาได้พิชิตอุปสรรคทางภูมิภาคสามประการเพื่อจะได้รับการสถาปนาขึ้นบนพระที่นั่ง [ดู ดาเนียล 7:20]

โรมสมัยใหม่ก็พิชิตอุปสรรคทางภูมิภาคสามประการเช่นกันเพื่อจะได้รับการสถาปนาขึ้นบนพระที่นั่ง [ดู ดาเนียล 11:40-43]

เมื่อได้รับการสถาปนาบนบัลลังก์แล้ว กษัตริย์องค์แรกแห่งทิศเหนือได้ปกครองเป็นเวลาสามสิบห้าปี เมื่อได้รับการสถาปนาบนบัลลังก์แล้ว โรมนอกศาสนาได้ปกครองเป็น "กาล" หนึ่ง (สามร้อยหกสิบปี) เมื่อได้รับการสถาปนาบนบัลลังก์แล้ว โรมของสันตะปาปาได้ปกครองเป็น "กาล กาลทั้งหลาย และครึ่งกาล" (หนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี) เมื่อได้รับการสถาปนาบนบัลลังก์แล้ว โรมสมัยใหม่จะปกครองเป็นเวลาสี่สิบสองเดือนเชิงสัญลักษณ์ (ซึ่งยังถูกกล่าวถึงด้วยว่าเป็น "หนึ่งชั่วโมง")

ซิสเตอร์ไวท์บอกเราให้ทราบที่ "ประวัติศาสตร์ส่วนมากที่บันทึกไว้ในดาเนียลบทรหัสจะต้องเกิดซ้ำอีก" จากนั้นท่านอ้างข้อที่สามสิบเอ็ดถึงสามสิบหก และกล่าวว่า "เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น" ในข้อเหล่านั้น โรมของสันตะปาปา (สิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำให้รกร้าง) ถูก "สถาปนา" ขึ้นบนบัลลังก์ในปี 538 แล้วจึงชมเชยประชากรของพระเจ้าอยู่เป็น "หลายวัน" (หนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี) จนกระทั่ง "ความกริ้ว" ครั้งแรกสำเร็จลงในปี 1798

ประวัติศาสตร์ของข้อที่สามสิบเอ็ดถึงสามสิบหกถูกทำให้เกิดซ้ำอีกในหกข้อสุดท้ายของบทรหัส แต่ประวัติศาสตร์นั้นก็ยังถูกเป็นแบบอย่างไว้อย่างสมบูรณ์ในข้อที่ห้าถึงเก้าด้วย

การสถาปนาเชลวักขึ้นเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือในปี 281 ก่อน ค.ศ. สอดคล้องกับปี 538

ทั้งสองเหตุการณ์นี้เป็นตัวแทนของการขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ณ

บทรหัสแห่งการพิชิตอุปสรรคทางภูมิภาคสามประการ

ช่วงเวลาแห่งการปกครองของสันตะปาปาถูกแสดงออกไว้หลายลักษณะ คือ หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

สี่สิบสองเดือน กาล เวลา และครึ่งกาล ชั่วระยะหนึ่ง และสามปีครึ่ง

การปกครองของเชลวักดำเนินอยู่เป็นเวลาสามสิบห้าปี และหนึ่งในสิบ หรือส่วนสิบ

ของสามสิบห้าก็คือสามปีครึ่ง หนึ่ง ในสิบของสามสิบห้าปีนี้อาจแสดงเป็น "สามจุดห้า" (3.5) ปีได้อีกด้วย "สามปีครึ่ง" เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งการปกครองของสันตะปาปา

สันตะปาปาได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี 1798 เมื่อกษัตริย์แห่งทิสได้ คือ นโปเลียน โบนาปาร์ต (ซึ่งมีความหมายว่า "บุตรผู้มีโชค") ได้ส่งนายพลของตนไปจับสันตะปาปาเป็นเชลย หนึ่งปีต่อมาในปี 1799 สันตะปาปาก็สิ้นพระชนม์ในการเนรเทศ

เช่นเดียวกับกษัตริย์องค์แรกแห่งทิสเหนือซึ่งก็ถูกกษัตริย์แห่งทิสได้จับไปเป็นเชลยเช่นกัน เซลูคัส คัลลินีคัสเสียชีวิตโดยตกจากม้าขณะถูกคุมขังอยู่ในอียิปต์ สันตะปาปาคือผู้ที่ขี้อยู่บนสัตว์ร้ายนั้น สัตว์ร้ายเป็นตัวแทนของระบบการเมืองที่สันตะปาปาใช้เพื่อกระทำการอันเป็นของชาตानของตน สัตว์ร้ายนั้นถูกประหารในปี 1798

และสันตะปาปาผู้ซึ่งเคยขี้อยู่บนสัตว์ร้ายและครอบครองเหนือมันก็สิ้นพระชนม์ในอีกหนึ่งปีต่อมา เซลูคัส คัลลินีคัสเสียชีวิตโดยตกจากม้า (สัตว์ร้ายที่เขาขี้อยู่) การเป็นเชลยของสันตะปาปาในปี 1798 และ 1799 ได้รับการทำให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้อย่างสมบูรณ์โดยการเป็นเชลยของกษัตริย์องค์แรกแห่งทิสเหนือ

สิ่งที่ก่อให้เกิดพระพิโรธของกษัตริย์แห่งทิสได้ต่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือคือสนธิสัญญาสันติภาพที่ถูกทำลาย ซึ่งมีภาพแทนโดยการที่เบเรนิส (เจ้าสาวฝ่ายใต้) ถูกบดทิ้ง

และการตายของนางในเวลาต่อมาด้วยน้ำมือของเลาติเซอ

นโปเลียนได้เข้าทำสนธิสัญญาสันติภาพระหว่างฝรั่งเศสปฏิวัติกับรัฐสันตะปาปาในปี 1797

สนธิสัญญานี้ได้รับการตั้งชื่อตามเมืองโทเลนต์โน ในแองโคโน ประเทศอิตาลี

ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีการลงนามสนธิสัญญา สนธิสัญญานี้สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1798 เมื่อฝรั่งเศสจับพระสันตะปาปาไปเป็นเชลย

เหตุที่สนธิสัญญาถูกยกเลิกก็เพราะความพยายามของฝรั่งเศสที่จะเผยแพร่การปฏิวัติของตน

นายพลดูโฟต์ของนโปเลียนอยู่ที่กรุงโรมในปี ค.ศ. 1797 ในฐานะส่วนหนึ่งของกองกำลังยกพลของฝรั่งเศสที่ค ณะดิเรกตัวซึ่งเป็นรัฐบาลผู้ปกครองฝรั่งเศสในขณะนั้นได้ส่งไป

วัตถุประสงค์ของการยกพลของฝรั่งเศสสู่อิตาลี ซึ่งรวมถึงการปรากฏตัวของนายพลดูโฟต์ในกรุงโรมด้วยนั้น คือเพื่อสนับสนุนสาธารณรัฐโรมัน

อันเป็นรัฐบริวารอายุสั้นที่กองกำลังปฏิวัติฝรั่งเศสได้สถาปนาขึ้นบนคาบสมุทรอิตาลี ในช่วงเวลานี้

ฝรั่งเศสมีบทบาทอย่างแข็งขันในการสนับสนุนขบวนการปฏิวัติและเผยแพร่อุดมคติแห่งการปฏิวัติไปทั่วยุโรป ในอิตาลี พวกเขามุ่งหมายจะโค่นล้มราชาธิปไตยทั้งหลายและสถาปนาสาธารณรัฐต่าง ๆ

ตามแบบอย่างของสาธารณรัฐฝรั่งเศส

การปรากฏตัวและการกระทำของ Duphot ในกรุงโรมได้ก่อให้เกิดการต่อต้านจากกลุ่มอนุรักษนิยม

รวมทั้งบรรดาผู้สนับสนุนรัฐสันตะปาปาและชนชั้นสูงท้องถิ่น ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1797

ระหว่างการเผชิญหน้ากันระหว่างทหารฝรั่งเศสกับผู้สนับสนุนรัฐสันตะปาปา นายพล Duphot ถูกลอบสังหาร และด้วยเหตุนี้จึงได้มีข้ออ้างให้นโปเลียนส่งนายพล Berthier ไปจับองค์พระสันตะปาปาเป็นเชลยในปีถัดมา สน

ธิสัญญาสันติภาพที่ถูกทำลายลงระหว่างกษัตริย์แห่งทิสได้และกษัตริย์แห่งทิสเหนือได้เป็นแรงจูงใจในประวัติศาสตร์ทั้งสองกรณี สำหรับการที่กษัตริย์แห่งทิสเหนือถูกจับเป็นเชลยโดยกษัตริย์แห่งทิสได้

ข้อที่แปดกล่าวว่า "จะกวาดเอาพระของเขา พร้อมทั้งเจ้านายของเขา

และภรรยาอันประเสริฐของเขาซึ่งทำด้วยเงินและทอง ไปเป็นเชลยยังประเทศอียิปต์ด้วย"

เมื่อไบโตเลมมีกลับสู่อียิปต์ตามการสำเร็จของข้อนี้ ชาวอียิปต์ได้ถวายพระนามแก่เขาว่า "Euergetes"

(ผู้ทรงเป็นพระคุณ) เพื่อเป็นการยกย่องการงานของเขาในการนำรูปเคารพและวัตถุโบราณของพวกเขาซึ่งก ่อนหน้านั้นกษัตริย์ฝ่ายเหนือได้รับไปจากพวกเขานั้นกลับคืนมา ในปี ค.ศ. 1798

ได้เกิดการปล้นกรุงโรมโดยชาวฝรั่งเศสขึ้น ในวันเดียววันหนึ่งเพียงวันเดียว นักประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ว่า

มีรถเทียมม้าห้าร้อยคัน ภายใต้อารักขาทางทหารอย่างเข้มแข็ง ถูกเห็นว่าเคลื่อนออกจากนครนั้น

ขบวนแห่ประคบด้วยประติมากรรมโบราณและจิตรกรรมยุคเรอเนซองส์จำนวนมหาศาล ซึ่งฝรั่งเศสกำลังยึดครองตามสนธิสัญญาสันติภาพแห่งโตนเลนต์โนที่ถูกละเมิด ผลงานศิลปะเหล่านั้นรวมถึงหมู่ประติมากรรมเลาโอโคอน, อะพอลโลแห่งเบลเวเดียร์, ชาวกอลผู้ใกล้ตาย, คิวปิดและไซคี, อาร์อัลดเนบนเกาะนักขอส, วินัสแห่งเมดิซี, และรูปสลักขนาดมหึมาของแม่น้ำไทเบอร์และแม่น้ำไนล์; รวมทั้งผ้าทอประดับและภาพเขียนของราฟาเอล ได้แก่ Transfiguration, Madonna di Foligno, Madonna della Sedia, Santa Conversazione ของทิเชียน; และผลงานอื่น ๆ อีกมากมาย มิได้เป็นจนกระทั่งหลายปีให้หลัง สมบัติที่ถูกลักไปเหล่านี้จึงถูกนำออกแสดงในพิพิธภัณฑ์ทัมูเซ โนโปเลอองียง ภายในพิพิธภัณฑ์ลูฟวร์ ซึ่งเปิดในปี 1807 ดังที่ปโตเลมิได้รับการยกย่องจากการนำทรัพย์สินสมบัติของชาวอียิปต์กลับคืนมา ทรัพย์สินสมบัติที่ขโมยมาจากกรุงโรมจึงถูกจัดวางไว้ในส่วนของพิพิธภัณฑ์ที่ตั้งชื่อตามโนโปเลียน

ข้อห้าถึงข้อเก้า เป็นภาพขานที่สมบูรณ์กับประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นในปี ค.ศ. 538 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 และ 1799 ข้อเหล่านี้สอดคล้องกับข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสามสิบหก ซึ่งได้รับการแทนไว้ในหกข้อสุดท้ายของบทนี้ อันพรณนาถึงการได้รับอำนาจครั้งสุดท้ายของโรมสมัยใหม่ เมื่อมันพิชิตอุปสรรคสามประการ และในที่สุดก็มาถึงจุดจบโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ แล้วข้อสิบจึงกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของปี 1989.

แต่บุตรทั้งหลายของเขาจะถูกปลุกเร้าขึ้น และจะรวบรวมกองกำลังมหาเป็นอันมาก และคนหนึ่งจะมาอย่างแน่นอน และจะท่วมทับและผ่านไป แล้วเขาจะกลับมา และถูกปลุกเร้าขึ้น จนถึงป้อมปราการของเขา ดาเนียล 11:10

การสำเร็จตามประวัติศาสตร์ของข้อสิบเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงปี 1989 เมื่อสันตะปาปาในการเป็นพันธมิตรลับกับโรนัลด์ เรแกน ได้ "ท่วมทับ" และ "ผ่านไป" เหนือสหภาพโซเวียต โดยเหลือไว้เพียงป้อมปราการของมัน (รัสเซีย) ขณะที่สหภาพโซเวียต (USSR) ล่มสลายลงภายหลังเปเรสตรอยกา.

และในวาระสุดท้าย กษัตริย์ฝ่ายใต้จะเข้าปะทะเขา; และกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะยกมาสู่เขาด้วยพายุหมุน พร้อมด้วยรถรบ และพลม้า และเรือเป็นอันมาก; และเขาจะบุกเข้าไปในประเทศทั้งหลาย และจะท่วมทับและผ่านไป ดาเนียล 11:40

ประวัติศาสตร์ของข้อสิบเป็นภาพแทนของการตอบโต้ต่อการพิชิตกษัตริย์ฝ่ายเหนือโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ในปี 246 ก่อนคริสตกาล และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการตอบโต้ต่อการพิชิตกษัตริย์ฝ่ายเหนือโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ในปี 1798 ข้อสิบเริ่มต้นด้วยวาระปลายกาลในปี 1798 เมื่อกษัตริย์ฝ่ายใต้ (ฝรั่งเศสผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า) ได้ทำให้กษัตริย์ฝ่ายเหนือ (อำนาจของสันตะสำนัก) ได้รับความพินาศถึงตาย และได้สำเร็จครบถ้วนด้วยการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ณ วาระปลายกาลในปี 1989 วาระปลายกาลในปี 1798 ถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบโดยวลีที่ว่า "และเมื่อถึงวาระปลายกาล กษัตริย์ฝ่ายใต้จะเข้าผลึกเขา" เครื่องหมายทวิภาค (;) ซึ่งแยกส่วนท้ายของข้อนี้ออกจากกัน เป็นเครื่องหมายบ่งชี้ "วาระปลายกาล" ถัดไปในปี 1989 "และกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะยกมาต่อสู่เขาอย่างพายุหมุน พร้อมด้วยรถรบ และพลม้า และเรือเป็นอันมาก; และเขาจะบุกเข้าไปในประเทศทั้งหลาย และจะท่วมทับและผ่านเลยไป"

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

"ทุกประชาชาติที่ได้ก้าวขึ้นมาสู่เวทีแห่งการกระทำ ได้รับอนุญาตให้ครอบครองตำแหน่งของตนบนแผ่นดินโลก เพื่อจะได้เห็นว่าประชาชาตินั้นจะทำให้พระประสงค์ของ 'ผู้เฝ้าดูและองค์ผู้บริสุทธิ์' สำเร็จหรือไม่"

คำพยากรณ์ได้ติดตามการรุ่งขึ้นและการล่มสลายของมหาอาณาจักรทั้งหลายของโลก—บาบิโลน มีเดีย-เปอร์เซีย กรีก และโรม สำหรับแต่ละอาณาจักรเหล่านี้ ก็เป็นเช่นเดียวกับประชาชาติที่มีอำนาจน้อยกว่า คือประวัติศาสตร์ได้ซ้ำรอยเดิม แต่ละอาณาจักรมีช่วงเวลาแห่งการทดสอบของตน แต่ละอาณาจักรล้มเหลว สงครามของมันเป็นเลือนหาย อำนาจของมันจากไป และตำแหน่งของมันก็ถูกอีกอาณาจักรหนึ่งเข้ามาแทนที่....”

“จากความรุ่งเรืองขึ้นและความล่มสลายของบรรดาประชาชาติ ดั่งที่ได้ถูกสำแดงไว้อย่างชัดเจนในหน้าพระวจนะอันบริสุทธิ์ พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าศักดิ์ศรีอันภายนอกและความโอ้อ่าทางโลกเพียงลำพังนั้นไร้ค่าเพียงใด บาบิโลน พร้อมด้วยอำนาจและความโอ้อ่าตระการทั้งสิ้นของมัน ซึ่งโลกของเราไม่เคยได้เห็นสิ่งที่เสมอเหมือนอีกเลยนับแต่นั้นมา—อำนาจและความโอ้อ่าตระการซึ่งในสายตาของผู้คนในสมัยนั้นดูมั่นคงและยังยืนยงนัก—ได้สูญสิ้นไปอย่างสิ้นเชิงเพียงไร! ดั่ง ‘ดอกหญ้า’ มันก็ได้พินาศไปแล้ว เช่นนี้เอง ทุกสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าเป็นรากฐานก็ยอมพินาศไป มีเพียงสิ่งซึ่งผูกพันอยู่กับพระประสงค์ของพระองค์และสำแดงพระลักษณะของพระองค์เท่านั้นที่สามารถดำรงอยู่ได้ หลักการของพระองค์เท่านั้นคือสิ่งมั่นคงแน่นอนเพียงประการเดียวที่โลกของเรารู้จัก” Education, 177, 184.